

mærksom paa, at dersom Endringsforslaget under Nr. 7, enten det A. eller det B. bliver vedtaget, da vil der ved bortfalde Afstemning over Endringsforslagene under Nr. 8—15, begge indbefattede.

Efter disse Bemærkninger antager jeg, at Forslagene ville være tydelige for Hr. Medlemmer, og jeg skal da erklære Forhandlingen for aabnet.

S. M. Hansen: Det Forslag til § 9, som er opført under Nr. 2, og som jeg har deltaget i at stille, gaaer ud paa i nærværende Lov at affkaffe Livsstraffen eller, hvad jeg finder det rettere at kalde den, Dødsstraffen; men efter den Forhandling, der fandt Sted ved Sagens 1ste Behandling, forekommer det mig, at dette Spørgsmaal ligger temmelig klart for, saaledes at det ikke behøver nogen videre lang Udvikling. Det Foredrag, der da blev holdt af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) til Forsvar for Dødsstraffens Affkæffelse, forekom mig at være saa grundigt og overbevisende, at jeg, hvis jeg ikke tidligere havde været paa det Reue med Hensyn til min Mening om dette Spørgsmaal, nu vilde være bleven fuldkommen enig med mig selv om, at de af ham anførte Grunde vare. overvægtige ligeoverfor de Betænkkeligheder, der kunne være imod at gaae ind paa Forslaget, medens de Grunde, der fra flere ærede Taleres Side bleve anførte derimod, forekom mig meget svage. Jeg skal derfor kun gjøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til dette Spørgsmaal. I ethvert velordnet Samfund troer jeg, at enhver Straf maa have to Hensyn, maa søge i sig at indbefatte to Formaal, nemlig for det Første at affstrække Andre fra at begaae samme Forbrydelse og dernæst at forbedre selve Forbryderen. Hvor et af disse to Hensyn ikke bliver taget til Følge, forekommer det mig, at Straffen savner en fuldkommen Begrundelse i et fornuftigt Borgersamfunds Orden; men ved Dødsstraffen opgives fuldstændigt det ene Hensyn, nemlig Hensynet til Forbryderens Forbedring. Dette er et Moment, som ikke tidligere er blevet fremhævet, men som jeg mener, er overmaade vægtigt; thi selv den Forbryder, mod

hvem Dødsstraffen, naar den ikke affkæffes, vil blive anvendt, kan dog ikke forudsættes i alle Tilfælde at være saa forhærdet, at han ikke ved Selvprøvelse, længere Indespærring i Fængsel og Affsondring fra den ydre Verden vil kunne komme til at gaae i sig selv og blive et bedre Menneffe, ja maaskee endog et saadant bedre Menneffe, at man efter Mars Forløb igjen dristig vil kunne lade ham bevæge sig frit i det borgerlige Samfund; dette forhindres jo imidlertid netop ved at anvende Dødsstraf. Det blev under 1ste Behandling hittet, at man skulde lade Dødsstraffen staae som Straf, men overlade til Kongens Benaadningsret, hvorvidt den skulde anvendes, naar den blev idømt. Jeg finder det ganske naturligt, ja ligesom nødvendigt, at Kongens Benaadningsret maa træde til, hvor man har en gammel forældet Straffelov, saaledes at selve Dømmerne i det Dieblid, de affige Dommene derefter, maae finde, at Straffene efter Nutidens Begreber ikke ere tilstrækkeligt afpassede efter Forbrydelseerne, saaledes som de nutildags betragtes i Samfundet, og medens alle andre Borgere ligeledes maae finde, at disse Straffe efter Nutidens Betragtninger ere altfor barbariske; men hvor man giver en ny Straffelov, som altsaa skal bestemme Straffene for Forbrydelseerne saaledes, som Samfundet nutildags opfatter dem og deres Strafbarhed, forekommer det mig ikke at være rigtigt, at man gaaer ud fra det Hensyn: Ja, vi vilde nok vedtage den og den Straf, men vi vilde forudsætte, at den i mange Tilfælde maa eftergives Vedkommende. Jeg troer, at man maa sætte Straffene saaledes, at man kan sige, at Samfundet anerkjender, at de i Reglen bør ezequeres, men man bør ikke gaae ud fra, at der vil være Grund til Benaadning. Jo mere man gaaer ud fra at tænke sig Benaadning oftere anvendt, desto mindre forekommer det mig, at en nu udgiven Straffelov egentlig rammer, hvad den skulde. Jeg troer derfor, at det, efterat denne Lov er udgiven, vilde være uheldigt, vilde være Noget, der ikke kunde ansees for godt og hensigtsmæssigt, naar Borgene ogsaa derefter maatte gaae ud fra, at den Straf, her er fastsat for en Forbrydelse, oftere maatte antages at ville bortfalde ved Kongens Naade. Jeg mener altsaa, at man ikke bør tage dette Hen-